

ՏԱՍՆ ԵՒ ԵՐՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԱՅԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի կէս տարվանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 5 կոպէկով:
Թիֆլիսում գրվում են միայն խմբագրատան մէջ:
Օտարաբարակացիք դիմում են ուղղակի
Կոմպոզ. Редакция «Маяк».

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):
Յայտարարութիւն ընդունում է ամեն լեզուով:
Յայտարարութիւնները համար վճարում են
խրաբանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԳԱՎՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Կամակ Մեծ-Ղարաբլի-
տայից: Կամակ Երևանից: Կարգին Երևան—ԱՐՏԱ-
ՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Արտաբլի Երևան: ԽՍՊՆ
ԼՈՒՐԵՐ: — ՀԵՌԱՎԻՐՆԵՐ: — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ
ՆԵՐ: — ԲԱՆԱՍԻՐԱՎԱՆ: Խաղաղամտութիւն Երևա-
նի նահանգում:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՄԵՏՈՒՆԱՐԱՎԻՍԱՅԻՑ

Փետրվարի 12-ին
Անցեալ տարուայ մի յօդուածին մէջ խոստացել
էի կարելոյն չափ մանրամասն հաշիւ տալ Փամ-
բակի դատարի (գլխավորապէս Ղարաբլիտայի բա-
նանայից ստացած արեւմտեց մասին, ահա կատա-
րում եմ այն:

Ղարաբլիտայի բաղկացած է 300 տնից, ունի
չորս քահանայ, իսկ խրաբանչիւր քահանայ մո-
տաւորապէս 75 ձուկ. ուստի Ղարաբլիտայում, որ
Փամբակի գիւղերը մէջ առաջադրին է, տեւաներ
ինչպէս է դիւրաւ հասել իր քահանային սպորտաբե-
այ իրանապաշտ յետոյ ընթերցողը իր մէջ շատ
հեշտաթեւան կապող է համարողական երկարա-
ցութիւններ անել, և ըստ այնմ մի դաղափար
կազմել որս և չրջակայ գիւղերը քահանայներ
վիճակի մասին:

Արդէն ամենին յայտնի է, որ քահանայներ
սպորտարի գլխավոր արեւմտեց հետեւեակներն են
1) զանաւանակաբարձ. 2) դիւրաբանչիւր. 3) յո-
ժանոց. 4) կրքաբարձ. 5) թաղամասեր. 6) պա-
կաբարձ. 7) անօրհնէր. և 8) տարեհախ: Այս վեր-
ջին խմբագրէս քահանայները արեւմտեց թագն ու
պարզ պէտք է համարել, ուստի եւ մտադիր
եմ որս մասին առանձին խոսել, բայց նախ քան
սորա վրա առարկել, աշխատեմ ցոյց տալ, թէ
վերոգրեալ արեւմտեցները որովհետ ձեռք են ապա-
հովում Արտաբլիտայի պաշտօնակալին, և որովհետ եւս
մտադիր ձեռք են եղել հարգութեամբ տարւոր իր-
դութեանց հետ, հետեւեակ և իմ դրածներս հիմ-
նովում են դուռ իրական ճշմարտութեանց վրա:
Ուստի, այստեղ կարգով նրանց դատարարելով ըն-
թերցողները փակագծի մէջ դարձեալ թող հասկա-

նան խրաբանչիւր արեւմտեց գոյացած ամբողջ
տարուայ արեւմտեց, ահա նրանք՝ առանձին-ա-
ռանձին վերցրած զանաւանակաբարձից՝ 15—20
կոպ. (40 ռ.), դիւրաբանչիւր՝ 15—20 կ. (45
ր.), ժանոց՝ 20 կ. (15 ռ.), մկրտութեան 40 կ.
(15 ռ.), թաղամասերի 50 կ.—1 ռ. (25 ռ.), անօրհ-
նէքներին՝ 15—20—30 կ. (55 ռ.), պակաբարձից՝
3—4 ռ. (25 ռ.), անակնկալ նպատակներէ՝ մո-
տաւորապէս 20 ռ., ուրեմն, բացի «տարե-
հախ» տուրքը քահանայի ամբողջ տարուայ
կեանքը 240 ռ. է: Բայց յայտնի բան
է, որ մինչևեւ մեր մէջ այս տուրքերը կա-
մաւոր են, հետեւեակ և վերին դրած գումարը
չառ անհան կերպով կարող է և շատանալ և քչա-
նալ. սակայն վերջինս առելի հաւանական է: Այս-
տեղ պէտք է և աւելացնել այն, թէ քահանան, որ
ձիւրք և ընդունակութիւն ունի անդրախօսելու, նա
կարող է մի քանի բաների մէջ առել օրովել,
մանաւանդ պակաբարձի մէջ. սակայն ընթերցո-
ղը միջին կարծում է, որ յիշեալ արեւմտեցները ի-
րանց ժամանակին արեւմտեց են, քան իրից. շատ ան-
ցած թաղամասերից, կրքաբարձից և այլ օրինա-
կաւորութիւններից սպառելիներ եւս մնում են,
իսկ այնչեղեղ կամ վճարում է կամ երբեք:
Յայտնի բան է, որ ասածներին մէջ շատ շատերը
բացառութիւն են կազմում, մանաւանդ հարուստ-
ները: Գոյովորողը իր այս կերպ վարդաբանեմ
մէջ հետեւում է իր նահապետական դարերը ա-
ւանդութեան. նա հասկանում է, որ ժամանակի
ընթացքները փոխվելով, աւելանում են և նրա
պահանջները, այն, նա հասկանում է և ձեռնարկ-
արում իր տները, դարբանում է նրանց կար-կարա-
ւելով փոխում է իր կենցաղակալութեան սի-
ւեւոր, իսկ այդ ամենը նա չէ մտածում իր քա-
հանայի համար: Այժմ խօսեմք «տարեհախի»
վրա:

Անցիկ, որ խրաբանչիւր քահանան ունի 75
ձուկ, ձուկերը, «համկաների» վերածելով, կրտա-
նանք 25 «համկան» է. խրաբանչիւր համկան ըստ
աւանդական սովորութեան, իր քահանային պէտք
է սայ չորս կոտ ցորեն (վանքապատկան պտղին
հետը), իսկ այդ ամենը նա չէ մտածում իր քա-
հանայի համար: Այժմ խօսեմք «տարեհախի»
վրա:

ԲԱՆԱՍԻՐԱՎԱՆ

ԻՆՎԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՒԱՆԻ ՆԱՀԱՆԳՈՒՄ

(Կուրսը Կոստանայի հայ-ուսանողներին)

Ինչպէս վերև ասացինք, դպրոցական սէրը ին-
քերի գիւղական կառուցակալ է, որը իրան վրա
անհերքելով արդիւնաբարձութեան բոլոր բնիքը, մա-
կում է երկարագործ դիւրաբանչիւր ասած քննիչը:
Դպրոցականան, ինչպէս փայլում է առհասարակ
կատարակովին, ունի մի փոքրիկ մշակութիւն
խոսքի (հոգի) որտեղ արքայա գիւղացիներ են,
որտեղ ձեռնուկայ աղաս օրերը ծախում են էժան
զմով դպրոցականի, տիրոջ, մշակը ստանում է օ-
րական 25—40 կ., իսկ մարդաբախական սեղմին
սէրը—սերմը կրտաւոր ստանում է 50—80 կ.
որովհետեւ նրա տները մի աստիճան են, իսկ դա-
մնականի սէրը զուտ արդիւնք է ստանում իր-
քանչիւր մի փոքր 1 ռ.—1 ր. 50 կ., մինչև թեւ
դպրոցականան գործում է երբեք ամիս, 3—4 օրով
մէջ (գլխեք ու ցորենի) կարող է մշակել մի խալ-
վար (23 1/2 փ.) քննիչ: Բացի սրանից, պ. 1, յո-
ժանոց-Աղբանի դրածարանը ստանում է 40—42 ժ
խալ, մինչևեւ դպրոցականան ստանում է 30—32 ժ:
Քննիչի խալվարը ծախվում է 30—50 ռ. կրքին
էլ թիւղը, սակայն ծախվում է սարվաչ բերքից, վաճա-
րականական հանգամանքներից, օրինակ, երբ Թիֆ-
լիսի գալու են քննիչի առնողներ, գինը (խալվա-
րում) 10—15 ռուբլով բարձրանում է: Քննիչի

խալը փոխը ծախվում է 6 ր.—9 ռ. (որից ըս-
տացվում է 6—7 1/2 փ.) իսկ զլուտորապէս քնն-
իչի խալը վաճառահանում է դեպի Թիֆլիս: *)
IV. Կուրսուս
Կուրսուսը (կուրսուստ, կուրսանս) բուսանում է
Երևանի նահանգի սար տեղերում. նրա տարեկան
հունձը առաջ քիչ առելի էր քան քննիչիցը
(20.000 փ.), իսկ ճիւղն սրկատում է ինչպէս ասում
են, որովհետեւ ֆոտոդէրը ինչպէս առելի էժան
լուսատու նիւթ (осветительный материал) սահ-
մանափակում է կուրսուսի խալը գործածութիւնը:
Կուրսուսի սերմը համարեա ամբողջապէս մշակ-
վում է այն տեղերում, որտեղ բուսանում է: Կուրսու-
սի խալը կազմում է այստեղ 8 է թ, իսկ գործարա-
նը, որտեղ նա մշակվում է,—ձի թ ա հանք, որ
բնին էլ թուրքիցն—բազիլի ասանս: Խալը դր-
ձածութեան մասին արդէն վերեւում խօսել ենք:
Ձիթահանքի կազմակերպութիւնը առելի բարձր

*) Այստեղ համեմատութեան համար յատուկ ենք
բերում պ. 1, յոժանոց-Աղբանի շրջապատի
ընթացքը: (Ճշմարտութիւն) քննիչի մշակելու երա-
նակը—այնտեղ կըտար ճին բաժանում տերմից
ոչրենն քուսակ մէջ մնում է անդադար նիւթեր
պարունակող կըտար, բայց սրանից պ. 1, յոժ-
անոց-Աղբանի քննիչը բովելու ժամանակ բովում են
չալիի սաքութեանին, բովելու ժամանակ մեքենա-
յական խոսնիչը անդադար կատարում է արդէն
արդարած սերմը) փոխանակ հասարակ շուր տա-
լու, աղա ջուր է տալիս քննիչին, ուրեմն մի
կտրմից խալն է հաստարարակի արարած լինում, միւս
կտրմից բուսան էլ աղ է անվում, որս հա-
մար նրա շրջապատ խալահանքի քուսակը համար
մնուաբար կըտարուի է անալիս կըտարակները հա-
մար:

խալէս 7 սոմար ցորեն, իսկ 6 սոմար դարի (վա-
րաւոր կրակ). եթէ սրանից էլ դուրս գանք վա-
րապատկան մի սոմար ցորենը, այն ժամանակ քա-
հանային կը մնայ անհան բան (քահանան եթէ
իր տարեհախները չը տոտանայ, վանքապատկան ցո-
րենը պէտք է իրանից վճարէ): Բայց թէ կատա-
րում է ժողովուրդը իր պարտականութիւնը, մտա-
ծում է արդեօք, թէ քահանան ունի ընտանիք,
բազմաթիւ դուստրեր, և թէ նրանք կառավար-
վում են իրանցով—ժողովուրդով,—տկարանում
են այս հարցին պատասխանելու: Ի հարկէ չեմ ա-
սում թէ պարտաճանաչներ չը կան, և եթէ դե-
րանք էլ չը լինին, այն ժամանակ քահանայի
զրուցիւնը բարբառի անտանելի կը լինէր: Բայց
եթէ քահանան ուղում է մի կերպ «եղայ» գնալ
սարելը, պէտք է մտաբանուել իր անի, այն է
«տարեհախները» հաւաքելու համար, մէջոյր տալ
ժամանակը շարժել և տնից տուն ման դալ. իսկ
սայտու է բերում մի որ և է ինքնամանապա-
րեան հասած ժողովուրդի արդեօք ժամանակ չէ
թողնելու մի քանի ճին սովորութիւններ, արդեօք
չէ եկել ժամանակը, որ ամեն մի հասարակու-
թիւն—ամեն մի ամբողջութիւն մտածի իր պա-
կասութիւնները բառուալու, պակասութիւններ, ո-
րտեղ ժամանակի հոսանքի որոնք անպէտք են, մի-
թէ ամեն բան «հարմար»-ով, պայտօնական մի-
ջոյնեղով պէտք է վերացնել, ժողովուրդի հարուստ
զատի, կամ հասկացող միութեան պարտականու-
թիւնը չէ իրանց ներքին պակասութեանց համար
յատկապէս ժողովուրդի կողմէ, արդեօք հասարա-
կութեան պարտականութիւնը չէ լրացուցեան
մէջ, իրան վերաբերեալ մի որ և է հարց բար-
ձրացած ժամանակ, իր դարձումով առարկայ չե-
նել, էլ լրացուցեան բնու համար է, էլ ինչձի
պէտք է լրացուցեան նշանակութիւնը բարձրա-
նայ: Սրանք այնպիսի հարցեր են, որ ամենափոքր
երեխան անգամ հասկանալու համար դժուարու-
թիւն չի դրայ: Կան այնպիսի անպարտ մարդիկ
որտեղ խոջի և զբաղման ամենափոքր կայծն ան-
գամ չունենալով, բացակայում են. «է՛հ, ամեն
մարդ իր խեղճին գու է տալիս, ինչով են պակաս
մեր գործերը, որ հասարակութիւնը մերկ լաւ է-
նից պակաս ասորում են մեր քահանայները. ո՛վ
մեզանից շատ ուժեղ տալիս վարժապետին» և
այլն, այնպիսիները կամեմում են, որ ամեն բան

է, ուրեմն և առելի թանգ է նստում—600—1000
ր. նրա բոլոր գործիքները և պարագաները տե-
ղական են. ձիթահանքի չիտիլը ներկայա-
ցում է մի բարձր, երկար և մտիք բարաչէն տուն:
Բարդ նահանգում մոտաւորապէս 130 ձիթահանք
կայ: *)
Վերև տեսանք, որ դպրոցականան ներկայացում
է փոքրիկ գիւղացի կապիտալիստի անհասարական
արդիւնաբարձութեան օրգանը, բարբառի ուրիշ
տնեստական պաշտօն է (ФУНКЦИЯ) կատա-
րում ձիթահանքը, նա հասարակական ար-
դիւնաբարձութեան օրգան է, այնտեղ խրաբան-
չիւր գիւղացի սերմնատեր կարող է մշակել իր
կուրսուսը, ի հարկէ որտեղ վարձ տալով ձի-
թահանքի տիրոջ, որը այս դէպքում հանդիսանում է
ոչ թէ անկալս և աղ իւր և արեւ իւր, այլ—հասա-
րակ ներկայացուցիչ մեքենայական ուժի, ուրեմն
ձիթահանքը իրան անտեսական պաշտօնով նման
է ջրագացին: Ձիթահանքը սկսում են գործել
սեղանեղերի վերջերից և մարտի սկզբներին արդէն
վերջանում է նրանց արդիւնաբարձութիւնը, ու-
րեմն խալահանութեանը պարագում է դիւրացին
այնան և ձեռքը, երբ այս աղաս է հողաբարձու-
թիւնից: Գիւղացին հասարակ է մի ձօղ (ճիւղ) կա-
ւատ (12—13 1/2 փ.), ցանում է 5 լիւր, երբեմն էլ
երկու ձօղ դիւրացինների կուրսուսը մշակվում է
հերթով, սովորաբար սերմնատեր գիւղացին բե-
րում է մի ձօղ կուրսուս, որը մշակվում է հետեւեակ
կերպով.—առաջ մաս մաս 24 ժամը ընթացքում
*) Կովկասեան օրացոյցի մէջ խալահան գոր-
ծարանների թիւը նշանակած է 202:

վարդուրի տակ մնայ, որպէս զի իրենք կար-
դանան «աղայի» դեր կատարելով, պղտոր ջրում
ձուկ որսալ:
Գիւղական քահանայի վիճակը առելի անմխի-
թար է, նա օրինակատարութիւնից չէ վարձա-
տըրվում այն չափով, որպիսի չափով վարձատը-
վում է մեր քահանան, նրանք բազմապէս են մի-
այն նրանով, որ «տարեհախները» առաւօտեցին
ստանում են: Գիւղի քահանան վարձուցանք էլ է
ստում, նրանք ունեն բաւականին վարեւանդող
ժողովուրդի յատկացում (մեր գիւղի քահանան ու-
նի միայն 2—3 օրավար, անհան բան), որից բա-
ւականին օժանդակվում են:

Այն քահանայները, որտեղ փոքր է շատէ դար-
գացած են, հետեւեակ և անընդունակ մուրացկա-
նութիւն անելու, նրանք զլուտորապէս կառա-
վարվում են ուսուցչութեանը:
Անցեալ թիւ յօդուածում ընդհանուր նկարա-
զիր առնելով ֆամբակի գաւառը, խօսել էի նախ
քահանայների մասին, սակայն ինչպէս էր եղել
մտացել էի յիշատակել նրա մէջ Համարիի տեր-
Աւարին, Կարանտիի տեր-Յովհաննէսին, Աղբի-
ղի Տեր-Յովհաննէսին և Աղբուրդու Նիկողայոս
քահանային: Պէտք է ասել, որ այս չորս քահա-
նայներն իրանց վաքը ի շատէ արթնութեան հա-
մար արժանի են գոհութեան, քահանայներ, որտեղ
աշխատել են և աշխատում են կեանքի պա-
հանջին հետեւ, ամեն մէկը սրանցից աշխա-
տում է իր ջանքով հինգած և հինգերի դպրոցի-
քի վրա:

Միւր Տեր-Յարութիւնեան

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՒԱՆԻՑ

Փետրվարի 16-ին

Մեծապատիւ խմբագիր, ինդրում եմ բարեհա-
ձեք իրաւունք տալ ինձ «Մշակի» միջնորդու-
թեան մի երկու խօսքով յայտնել հեռու ընթեր-
ցողներին թէ երևանից ինչպէս տօնեցին հայոց
նահատակի սրբոյն Վարդանայ տօնը:
Առաւօտեան պատարագից յետոյ սրբապան Սու-
րենեանցը մի կարճ տոնեարարութեանը բացա-
րեց տօնի նշանակութիւնը և դաճալով իր ա-
ռաջը խմբակած աշակերտներին բարեմաղթեց, որ

բոլորում են կուրսուսը բոլոր մէջ (սա կազմ-
ված է բարաչէն կառուցակալ վաւարանից, որի
կամարի կուրսը ներկայացնում է նայն իսկ բովը,
իսկ կամարի տակ հնոց է), հոյոցը վառում են
աթաբոյ և ծղանոյ (կայսի): Սերմնատըրը
բերում է և վառելիք բովելու համար (փայտ կամ
աթար) իսկ եթէ վառելիք չի բերում, պէտք է
նրա փոխարին իւղ տայ: Մի մշակ անդադար
խառնում է սերմը բովելու, բոված կուրսուսը
էլ ի մաս մաս անում են քարի տակ աղացնե-
լու համար *), քարը ուղղաձիգ պատում է (կան-
գնած) սաղայատակի վրա, իսկ պտտացնում են
նրան մի գոմէջի ուժով **): Քարի տակից դուրս
եկած փոխին ձը մաղում են մեծ մաղով որը
կախված է, այնպէս որ մշակը՝ միայն ճօճելով
նրան, մաղում է փոխինձը. մաղից չանցած խոշոր
մասնիկները նորից գցում են քարի տակ, մինչև
որ բոլոր սերմը լաւ աղացվի և անցիկ մաղով
Գետոյ փոխին ձը ժողովում են սաղայատակի
վրա, և մի մշակ սկսում է շուր տալ (տաք ջուր)
և տակնուլա անել, այսպէս ջրված փոխինձը
նորից գցում են քարի տակ, շուր տուղ մշակից
(ուստա) պահանջվում է մեծ վարպետութիւնը,
նա պէտք է իմանայ ինչպէս ջրի քանակութիւնը,
նայնպէս և քարի տակ տարբող զանգուածի
պատրաստ լինելը իւր մղելու, հանելու հա-

*) Քարը կորցրակ է (քիչ կոնսաձե). նրա տրա-
մալիքը—2—2 1/2 արշին, հաստութիւնը՝ 8—10
վերջոյի, արժէ 50 ռ.:
**) Գոմէջների թիւը 3—4—5, բանում են 24 փ-
հերթով:

նրանք քրիստոնէական «նորով դատարարա- կութիւնն և ապագային սիրտանացու անդամներ դառ- նան հայ ազգի համար»: Մրանից յետոյ կատարվեցաւ հոգեհանգիստը և ապա սրբազան Սուրբնեանցը իր եկեղեցական խմբով, խաչով, խաչվառով դիմե- ցին դպրանոցը, ուր առանձին տեղ էր պա- տրաստոված հանդիսականները համար: Առաջին պատի վրա ունեցան շրջանակի մէջ գրաւում էր հանդիսականների ուշադրութիւնը Նորին Մեծու- թեան բարեխնամ Ալեքսանդր III-ի վառաւոր պատկերը: Նրա հանդէպ տխուր հանդիսատեսն էր հանդուցեալ Հայրապետի Գեորգ IV-ի պատկերը, իսկ դէմ ու դէմ դրան ձակապոյն վարդի ծաղիկ- ներով զարդանայ շրջանակի մէջ կախված էր քաջին Վարդանայ պատկերը: Հանդիսականները նստեցին: Գրիմայի անեակից դպրանոցի աշակերտ- ները իրանց ուսուցչի առաջնորդութեամբ երգե- ցին Վարդանի երգը: Աշակերտները շատ գե- ղեցիկ և գրաւիչ եղանակով էին երգում. նրանց քաղցր ձայնը, նրանց անուղ մրմունջները ամե- նիս համար զգալի և հոգեշարժ էին: Առաջին երգը վարեց հանդիսականները թմրած մտաւոր երգը, զարթեցրեց նրանց մտածողութեան զգա- յարանները: Այսպիսի մի յարմար ժամանակ բար- ճացաւ ամբիտ մեզ ամենիս յարգելի անունա- բանը՝ պ. Ս. Բեգնազարեանը: Ամենիս էլ իրանց աչքերը, ականջները սրեցին: Պ. Բեգնազարեանցը իր բերանայի ատենաբանութեամբ առաւ իր ա- առաջը խմբված հանդիսականներին և հեռացաւ ներ- կայից, մտաւ պատմական անցեալի մէջ, այնտեղ դեղեցիկ կերպով ցոյց տուեց հայերի քաշած թը- շուառութիւնները, պարսից թի տակ տարած անմիջանցները, մասնաւորապէս արաւ ազգի այն պիղծ դաւաճանների վրա, որոնք հայրենիքը վաճառում, մասնաւոր էին հարստութիւն և իշխանութիւն ձեռք բերելու համար: Ազգի բոլոր ցաւերը ու դառն տանջանքները մի առ մի նկարագրելուց յետոյ, հանդիսականները առաջ կանգնացրեց Վարդանը և նկարագրեց հաւատի իրկութեան համար նրա նահատակվելը: Նրա յարգելի ատե- նաբանը սուրբ նահատակի պաշտելի առաջը դրեց, այն ժամանակ ինքն ըստ ինքեան ամեն մի հարա- դատ հայի վրա սրբազան պարտականութիւն էր դրվում Վարդանի պէս սուրբ նահատակի յիշատակը հայերի սրտում միշտ կենդանի պահել:

Սրտի խորքերից եւ ստուգ, յարգելի ատենաբա- նի խորհրդածութիւնները և նկատողութիւնները սրտի նետի նման ցցվում էին հանդիսականների սրտի մէջ և անկեղծ մարդուն, երբ լսում է պիղծ դաւաճանների կեղտոտ մտածողութեամբ ազգի քա- շած դառն օրերը: Պ. Բեգնազարեանցը երբ թո- ղեց հինգերորդ դարի հայերի ցաւելի պատմու- թիւնը, երբ խոսեց ռուսացի ներկայի վրա, աւելի ու անելի տաքացան և չէ ինչպէս իր սուր նկա- տողութիւնները ուղղել դէպքի երեւանցիները, ո- րոնք չեն յարգում այսպիսի սուրբ նահատակի

տունը: «Սրտիցս արիւն է գնում, ինքս վի- բարաբար շեշտելով բացակաւնեց պ. Բեգնազա- րեանցը, երբ աչքովս տեսնում եմ Վարդանի պէս պաշտելի նահատակի տունը այսպէս անշուք է կատարվում»: Այստեղ արտասուքը խեղդեց յար- դելի ատենաբանին, այն, նա արտասուեց և ար- տասուացրեց: Էլ չը կարողացաւ խօսքը առաջ տանել, մի բայէ տիրեց խորին լուռութիւն, մինչև պ. ատենաբանը ուժերը հաւաքեց և ճշուած ձայնով շարունակեց. «Սուր կն մեր հայ վաճառա- կանները, ուր են հայ արհեստագործները... սովոր մեզ ամբողջ ազգովս քրիստոնեաներին...»: Յուզված, ողբաւորած տունաբանը երբ արտասուք սրբելով իջաւ ամբիտից, խոսեց հեռուց բռուն և երկա- բասե ծափահարութիւն: Գարգիլի ատենաբանի վերջին խօսքերը նրա հարազատ արտասուքի հետ շատ խոր թափանցե- ցին լարուած հանդիսականներին սրտերում, որոնց շատերի աչքերում ևս արտասուք նվառեցրել: Արդարև երևանցիք արժանի էին պ. ատենա- բանի այդ նախատախի նկատողութիւններին, երբ այսպիսի բողբոջներում անտարբեր են դանդաղ և չեն կամենում յարգել Վարդանի յիշատակը: Ե- ընտանեակեք, երևանի պէս նահանգական քաղա- քից ընդամենը եկել էին 6—7 կին, և 30 տղա- մարդ, մնացածը բոլորը ջահել երիտասարդներ էին և այս և այն դարձրեց ուսանողները: Վաճա- ուականները, արհեստագործները, արհեստիրտները, քաղաքի ինտելիգենցիան ամենին չէին երևում այդ հանդիսին:

Մտածամենայնու եկողները ցրվեցան գոհ և լաւ տղարուքիտես տակ: Կեցցե՛ պ. Բեգնազա- րեանցը իր գրաւիչ ատենաբանութեամբ: Երբէկ երևեցան յարգուղի դպրանոցի մի պարտ- հանդէս կար կուգում, որից ինչպէս գործին մո- տիկ մարդիկ հաւատացնում են մտաւորապէս 300 ռ. է դրացիք:

Լրագրերը աւետեցին, որ Սինոդը յարդել է պատգամաւորների տուած խնդրագրերը և արտաբ- ասած աշակերտներին կրկին ընդունելու են ձե- մարան: Բայց այժմ, ինչպէս պատմեցին ինձ ձե- մարանի աշակերտները, այդ լուրը դժբախտաբար ստվում է, սինոդը չէ ընդունում աշակերտներին:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ստացանք 30 թուր. պ. Ա. Մէլքե-Հայկազեա- նից, ֆոթոթից օրիորդ Ջամարեանի ուսման վարձ- թիֆլիսի Գայիանեան դպրոցում: Խնդրում ենք դպրոցի վարչութեանը մարդ ուղարկել կամ ի- րան օրիորդին անցնել «Մշակի» խմբագրատուն և ստանալ յիշեալ փողը:

Ստացանք Նիժնի-Նովոօրոզից պ. Ա. Առաքե-

ւեանցից 18 թուր. և Վաղարշապատից պ. Ն. Աբե- ւեանցից 10 թուր. պ. Բաթիկի յօրեկանի համար: Այդ փողերը յանձնեցինք ուր հարկն է:

Ստացանք 10 թուր. Օրդուբաժից հետեւալ նա- մակով: «Հաւաքեցի Յիշայ գիւղում (Արուսիսի մոտ) այդ 10 թուր. մի խնջողում և խնջողում եմ ուղարկեք ներկայ թիւ «Մշակի» համարները գիւղիս ծխական երկաւս դպրոցի անունով»:

Կ. Պոլսից «Times» լրագրին հարցրում են, որ էջլիմանի սինոդը, ուսաց դեսպան պ. Նէլլի- օվի միջոցով մի նամակ ուղարկեց հայոց պա- տրիարքին, որով սինոդը հրաւիրում է պատրիար- քին ներկայ լինել նոր կաթողիկոսի ընտրու- թեանը: Բայց հայոց պատրիարքը վերադարձրեց նամակը Կ. Պոլսի ուսաց ներկայացուցչին այն հիման վրա, որ նրա կարծիքով հրաւիրելը պէտք է ուղարկել ուղղակի պատրիարքին, և ոչ թէ ուսաց դեսպանին:

ԱԼԵԿՍԱՆԴՐՈՊՈՒՅ մեզ գրում են հետեւալը. «Ներկայ ամսիս 14-ին մի զորամաս լի և նանը չը տեսնված դէպք տեղի ունեցաւ Շիրակում: Օձակուղի գիւղից հարակիցաւորները գնում են Փիրվալի գիւղը ազլիկ բերելու: Հարսանիքի հան- դէսը կատարելուց յետոյ, երբ հարսը առած գիւղը պիտի վերադառնային, այն ժամանակ մի մեծ կրակ է տեղի ունենում և գործը այնտեղ է հա- նում, որ քիչ էր մնում մարդատարութիւն լինելը: Գործից երևում է, որ Օձակուղից մի գիւղացու ա- նուանի և 500 թուր. արժողութիւն ունեցող ձու- պուղը սրմատից կորել էին, այնպէս որ ձին դարձել էր մի սարքինակ բան և այժմ 5 թուր. յի արժեւայ: Այս այն ձին է, որ անցեալ ասարի թիֆլիսում եղած ձիարշակից 600 ռ. ընծայ տա- ցաւ: Ձուտ տէրը դանդաղ է ներկայացրել դաւա- ուական վարչութեան»:

Նյսի տեղից մեզ հարցրում են, որ Ալեքսանդրա- պոլում կրկին պատահում են մարդատարութեան դէպքեր թուրքերի մէջ: Այդ մարդատարութիւն- ները կատարվում են ամենաչինչ և դատարկ պատճառներից դրված:

«Standard» լրագրերը Կ. Պոլսի իր թղթակցից տեղեկութիւն է ստացել իբր թէ Կ. Պոլսի ուս- սաց դեսպան Նէլլիօվ հրաժարական է ստալ իր պաշտօնից: Անգլիական օրգանի թղթակիցը մի և նոյն ժամանակ հարցրում է, որ պ. Նէլլի- օվի տեղ կը նշանակվի պ. Չինոլիէյի, ստիա- կան բանի գլխավորը Ս. Պետրոբուրգում և թէհ- բանի նախկին դեսպանը:

Մեզ խնդրում են տպել, որ կիրակի, փետրվա- վի 26-ին թիֆլիսի ժողովաբանում լինելու է կոն- ցլետ յօգուտ բեալական ուսումնարանի աւարտող

չքաւոր աշակերտներ: Մանրամասները այդ կոն- ցլետի յիշված են ներկայ համարում տպված յայ- տարարութեան մէջ: Կօնցլետը ցերեկով է լինելու և սկսվելու է ուղղի կեսօրին:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—«Русский Курьер» լրագրի Կ. Պոլսի թղթա- կիցը փետրվարի 9-ից գրում է հետեւալը. «Հա- յոց ազգային ժողովը վաղը կը դուռնարի և հան- դիսաւոր դոնիակ նիսա կունենայ հռչակաւոր «Թէսլէթէ» ընթերցումը լսելու համար, որ ներկա- յացրել է պատրիարքը Բ. Գրանը և որի մէջ բողո- շքում է արտօնութիւնները լսելու դէմ: Ասում են որ այդ դոնիակում մի գեղեցիկ օրինակ է արամա- բանութեան, ազդուութեան և վսեմ ոճի: Բ. Գրան մէջ նա գորեղ տպագրութիւն գործեց և այնտեղ մտածում են կործանել պատրիարքին: Ժողովը իր հաւանութեամբ տուեց պատրիարքի վարժուցին»:

—Արտասահմանի մասուրը գրաւված է Նիլինի մէջ պատահած մի անցքով, որի գործող անձինքն են իշ- խան Նիսարի Միտցեալ Նահանգների դեսպան Սար- ջէնտ և ամբիտական կոնգրէսի նախագահը: Զայ- անի է, որ ինչքան համակրութեամբ վերաբերի- ցաւ գերմանական ժողովուրդը լասկերի թաղեա- նը, նոյնքան հակակրութեամբ վերաբերվեցան գերմանական պաշտօնական շրջանները, իսկ դրա պատճառը իշխան Նիսարիի ատկութիւնն էր դէպի հանդուցեալը: Լասկեր առաջնորդելով ազա- տամիտ կուսակցութեանը, մեծ ծառայութիւն ներ է մատուցել իշխան Նիսարիին, քանի որ նա սպառնալիտ լանակին էր պատկանում: Նա շատ է նպաստել Գերմանիայի միութեանը: Բայց երբ Նիսարի անցաւ պահպանողական բանակը, երկու պետական գործիչներ յարաբերութիւնները կատարելապէս ստուցան: Նշումը լատիշ աւե- լի լաւ համարեց Սմերկիա ուշկուլել: Լասկերի ցանկութեան համեմատ նրա մարմինը իր հայրենիքը տեղափոխվեցաւ և նրա նշխարները գերմանական ժողովուրդը յարգանքով ընդունեց: Մի քանի օր ա- ուաջ Միտցեալ Նահանգների դեսպանը յանձնեց լա- կերի ընտանիքին ամբիտական պատգամաւորների ժողովը որոշման օրինակ, որով ցաւակցութիւն էր յայնտիում պետական այդ մարդու մահուն առիթով: Ամբիտական միտցեալը այդ որոշման միւս օրինակը ուղարկեց գերմանական արտաքին գործերի մինիստրին, առաջարկելով ներկայացնել նրան գերմանական պարլամենտին, որի անդամ էր հանդուցեալ լասկեր: Բայց իշխան Նիսարի պիտի չարտարի լատիշ արտաքին Միտցեալի մէջ, պատուիրելով նրան յանձնել օրի- նակը ամբիտական մինիստրին և ինչպէս որ նա վերաբարձեւ այդ օրինակը պատգամաւորների ժո- ղովին այն հիման վրա, որ Էդուարդ լասկերի գը-

լիս նրանց բաժին իւրը վերցնել իրանց օգտին, ի հարկէ, այսպիսի փոփոխութիւն մշակել շահերը համար չի լինի: Կարելի է ասել, որ ձիվահան- քը բանում է երկը ամիս շարունակ, կուսակա- լիսալարը (30 փ.) ձակվում է 20—30 թուր. խ- զի ֆունտը 15—20 կոպէկ:

Վերջացնելով գիւղական իւրահանութեան մասին, հարկաւոր եմ համարել առաջ բերել մի քանի տե- ղեկութիւններ գործարանական իւրահանութեան մասին, որը արդէն մուտ է գործել այս կող- մերը:

V. Անցեալ տարվանից սկսել է գործել էջլիմանում պ. Լ. Խան-Աղեանի «չոզեշարժ իւրահանք» նա մեծ կամ գործարանական արդիւնաբերու- թեան երեխայիցն է այս կողմիւրում: Անկախած, սպազայում ձիվահանքերի գոյութեան և արդիւ- նաորութեան պայմանները ենթադրելու են փոփոխութիւնների գործարանական իւրահանու- թեան ազդեցութեան տակ, թէպէտ գիւղական ձիվահանքերը միշտ շարունակելու են գործել գործարանների հետ միասին, սրա օրինակը մենք տեսնում ենք տնտեսապէս աւելի զարգացած կը- կրներում. ինչ ասել կուզի, որ գործարանական իւրահանութիւնը աւելի տնտեսական է, նրա ար- տաբան իւրի էլ աւելի մաքուր է և համար: Գեու միայն սպազայն կարող է որոշել, թէ ինչ յարա- բերութիւններ տեղի կունենան գործարանատիրոջ և սերմնատերերի մէջ, սակայն անցեալ տարի պ. Լ. Խան-Աղեանը գիւղացիներին համար մշակում էր նրանց կուսակալը իւրահանքում:

մարտ Գաբի ամսից դուրս եկող դանդաւա- ծը կուգում է դիւրազ (мегра), սա այն վեր- ցանական քիւլին է, որից ճնշողութեամբ իւր պէտք է հանել: Սրա համար դիւրազ անում են հիմնաբար մէջ (երկու մշակ գիւղացի անում են հիմնաբար մէջ, իսկ երրորդը կանգնած նրա մէջ), դարման է շար տակը գիւղացի վրա և ոտե- րով կրկնատում, արժեացնում. դամբիւրներ թիւր— 30—35 է պատրաստում են եղէգից, ուսից և պիղրակ ասված բոյսից) յետոյ դամբիւրները դը- նում են դիւրազի տակ (рычажный пресс, жёст) դարմանով նրանց մէջ մէկու վրա: Չամբիւր- ները մնում են գերանի տակ 24 ժամ, որի ըն- ժանցում մըղում է իւրը և հաւաքվում է ստանա- ձին ամանի մէջ:—Մի ձող կուտատը մշակվում է երեք օր (գիւեր ու ցերեկ)—24 ժամ տեւում է բո- վելը, 24 ժամ—մնում է գերանի տակ, 24 ժամ էլ տեւում են միւս գործողութիւնները—ազգանելը, մաղելը, Նուր տալը և այլն: Չը պէտք է մուտա- նալ, որ ձիվահանքում միաժամանակ մշակվում են և բերք ձող կուտատ—մէկը բուլում են, միւսը աղանջում են, մաղում են և այլն, իսկ երրորդը գերանի տակ է լինում, այնպէս սր ամեն օր ձի- թահանքից դուրս է գալիս մի ձող կուտատի իւր:

Մեղմիչ միջեման, որը կուգում է այստեղ դե- բան, արդէն շատ վաղուց յայտնի է արեւելքում. նա ներկայացնում է մի մեծ լծ փիկ (рычаг), որը կաղված է երկու կամ չորս միմեանց հետ կապած ջանի (մայր) դերաններից, այս լծակի մի ծայրը գնում են անաղին ծանրութեամբ քարաւ- կոյտի կամ քարափի մէջ շինած բացվածքում, այն-

պէս որ դերանը—ծակը կարողանայ բարձրանալ և ցածանալ. իսկ լծակի միւս ծայրում մայր պատուակի (гайка) ձեռով ծակ է արած, որի միջով ուղղաձիգ (вертикально) անցնում է մեծ փայտեայ պատուակ (винт), կամ ինչպէս տե- ղացվեց են ստում, պողոսակ. վերջինի ցածը ծայրից կախված է մի մեծ երկան (ջողացի քար), ինչպէս լծակի վրա ազդող ծանրութիւն. երբ պո- ղոսակը պտտացնում են գտնելի ուժով, գերանը և սկսում է ցածանալ և սեղմել իրան տակ դարած անդաբար կերակուր, և գլխավորապէս նա սպառ- վում է անցեալ որտեղ սերմը բուսել է: Գիւղացին իր ստացած իւրի մի մասը ծակում է, թողնելով իրան 3 լիւր, երբեմն էլ քիչ մի լիւր. այս քա- նակութիւնը կախված է գիւղացու ընդհանուր անտեսական հանգամանքներից:

Ձիվահանքերը դանդաղ են գիւղերում, որոնց սեփականատէրերը հարուստ գիւղացիներ են, որոնք իրանց համար նոյնպէս մշակում են մի կամ երկու ձող կուտատ: Ձիվահանքի մշակները շատ լաւ են կերակրվում. սերմնատէր գիւղացիները շատ անգամ փլաւ են երկու, գանն են մորթում, իսկ աղքատ սերմնատէրը բերում է մշակների համար, բացի հացից, պանիր, լոտ և ուրիշ կաթնեղէններ, շատ անգամ մշակներին հիւրանալում են զինելով իսկ արաղը միշտ լինում է նրանց սեղանի վրա: Ասում են, որ ձիվահանքի տէրերը աշխատում են մշակներին ուժիկ նշանակել ամառվան, որոնք լիւր լիւր . . . . . 12 ֆ. Չուր տուել մշակին . . . . . 3 ֆ. Միւս մշակներին (իւրաքանչիւր 1 1/2). . . . . 6 ֆ. Վառվում է (ինչպէս լոյս) . . . . . 1 1/2 ֆ. Բովի տակ արած վառելիք . . . . . 1 1/2 ֆ. Ընդամենը 24 ֆ. (2 լիւր)

Մշակներին վարձատրում է նոյնպէս իւրով. եթէ լալի համար վառելիք չէ բերել, պէտք է իւր տայ 1 1/2 ֆ.: Բացի այս ամենից սերմնատէրը պարտաւոր է կերակրել մի օր

մշակներին և դոմէշն և բրին վերջիններին քուսպ է տալիս, երեք օր մնալով սերմնատէրը ձիվահանքում, իր մի ձող կուտատից տանում է սուսն տեղեկով 6—8 լիւր իւր (որից յետոյ համարում, մի լիւր միւրը է նստում) և 26—30 լիւր քուսպ: Ձիվահանքի իւրը լինում է դաւա- նահամ և պղտոր, մի ամեց յետոյ միայն պար- դում է: Գուտալի նշանակութեան մասին վերը բաւական խօսեցինք, այստեղ հարկաւոր է յիշել որ կուտատի քուսպը համարվում է ամենալաւ մնացաբար կերակուր, և գլխավորապէս նա սպառ- վում է անցեալ որտեղ սերմը բուսել է: Գիւղացին իր ստացած իւրի մի մասը ծակում է, թողնելով իրան 3 լիւր, երբեմն էլ քիչ մի լիւր. այս քա- նակութիւնը կախված է գիւղացու ընդհանուր անտեսական հանգամանքներից:

Ձիվահանքերը դանդաղ են գիւղերում, որոնց սեփականատէրերը հարուստ գիւղացիներ են, որոնք իրանց համար նոյնպէս մշակում են մի կամ երկու ձող կուտատ: Ձիվահանքի մշակները շատ լաւ են կերակրվում. սերմնատէր գիւղացիները շատ անգամ փլաւ են երկու, գանն են մորթում, իսկ աղքատ սերմնատէրը բերում է մշակների համար, բացի հացից, պանիր, լոտ և ուրիշ կաթնեղէններ, շատ անգամ մշակներին հիւրանալում են զինելով իսկ արաղը միշտ լինում է նրանց սեղանի վրա: Ասում են, որ ձիվահանքի տէրերը աշխատում են մշակներին ուժիկ նշանակել ամառվան, որոնք լիւր լիւր . . . . . 12 ֆ. Չուր տուել մշակին . . . . . 3 ֆ. Միւս մշակներին (իւրաքանչիւր 1 1/2). . . . . 6 ֆ. Վառվում է (ինչպէս լոյս) . . . . . 1 1/2 ֆ. Բովի տակ արած վառելիք . . . . . 1 1/2 ֆ. Ընդամենը 24 ֆ. (2 լիւր)

Մշակներին վարձատրում է նոյնպէս իւրով. եթէ լալի համար վառելիք չէ բերել, պէտք է իւր տայ 1 1/2 ֆ.: Բացի այս ամենից սերմնատէրը պարտաւոր է կերակրել մի օր

*) Նշանակուր կենտրոն է իւրահանութեան Ա լիւրը գիւղը էջլիմանի գաւառում: 12—25 ձի- թահանք ունի:

